

„So tá ið Pauli Ellefsen nú hefur fundið tann stóra psykologiska sannleikan, at orsökini til at hann og Atli Dam ikki hava verið í samgongu er, at Atli ikki slapp at stýra Sambandsflokkinum, so er hetta sama politiska krotusmið, sum hann higartil hefur roynt at liva av.“

stóra psykologiska sannleikan, at orsökinn til at hann og Atli Dam ekki hafa verið í samgöngu er, at Atli ekki slapp at stýra Sambandsflokkinum, so er hetta sama politiska krotusmið, sum hann higartil hefur roynt at liva af.

Orsökinn er, at Sambandsflokkurinn, síðan Pauli Ellefsen gjordist leiðari, ongantið hefur torað at staðið andlit til andlits við politiskar veruleikar og torað at skipað loysnir samsvarandi slíkum veruleikum.

Í 1974 gav valið sjálfstýrismeiriluta.

Hesin veruleiki kravdi av heimastýrisflokkunum, at teir tóku nøkur av teim stígum, sum fedrarnir lögdu greið til okkum at taka, tá teir í álvara ætlaðu at Heima- stýrislógin skuldi færast út í politiskan veruleika.

Í 1980 lá heilt greitt í kortunum, at broyting mátti fremjast í ríkisveitingunum, men sparkaði Pauli tá bóltin til hornaspark so harðliga, at bólturin var av velli í fyra ár.

Í 1984 reyndi eg av öllum alvi — og tað vita samráðingarnenn Sambands floksins — at sannføra um tað skilagóða í, at teir triggir heimastýrisflokkarnir gjørdur neyðuga politiska gerandisverkið og settu blokkstøðuls skipanina út í livið. Men aftur her skulkaði Pauli sær undan ábyrgd — og meti eg — í hørdum andróðri í egnum flokki.

Nú skal hetta ikki skjilast so, at eg harmist so, at eg meti, at neyðugt politiskt uppruddingarbeiði, stýrings- og konsolideringsarbeiði við Sambandinum hevði verið tørforari at framt enn saman við teimum flokkum, vit nú samvirka við.

At öll ræðuþropaganda-
in um yvirtøkurnar mis-
hepnadist, hóast »Blokki-
urin« er so feskur, sum
hann er, prögvar betri enn
annað, at Sambandið nú
eigur at takast við
realitetspolitikk heldur
enn at hópá undan við
tanti og politikkum fíasi.

Tit gerast ikki leiðarar
av bogarliga vonginum

uttan hólmgöngu, og það verður ógantið nóg mikið bert at siga, at tit lata tykkum ikki stýra av »den yderste højrefløj«. Anarkistkapitalisman kemur at stýra tykkum, eru tit ikki á varðhaldi.

Har er veruliga vandi á ferð. Stríðast vit ekki imoti, er skjótt hvor einasti frilyntur neisti Fólkaflökkunum kvotur, og tá batar ekki at siga „að er bara Óli, tí ta eru táð bara Óli, Jógvan, Eyðun, Poul, Anfinn og nógvir, nógvir afturat, og tá er ov seint, og spell vildi tá verð fólk fyrsta stríðið, um so stórus hópur skal vandra í oyðimørkini fleiri valseið fram, tí andevnið, sum skaldi gera likamið friskt aftur, bleiv kvøtt.

Vit í Javnaðarflokkinum hava gjørt upp við okkum sjálvi, at vit skulu ikki eiga somu lagnu sum bróðurflokkur okkara í Týsklandi, ið segði: »Tað er bara«, og sum skákáði sær undan beinleiðis uppperð.

Teir sluppu at fræst um atkvæðuframgöngd úr 6 millíónum upp í 8 millíónir og sögdu tað þrógva virðið í »penheitini«, og at hinir eisini tryggjaðu verjuna í demokratinum.

Hvat hjálpti hetta, tá hann sjálvur samstundis fór úr 8 millíónum atkvøðum upp í 14 millíónir og syrgdi fyri, at atkvøðugreiðsla hareftir var óneyðug.

Vit stríðast, til hesin vandi er fyribeindur.

Vit vilja hjálpa Fólka-
flokkinum aftur á beint,
og það átti tú, kroysti
Pauli, eisini at roynt.

So tá tú nú höggur til
høgru og vinstu, so syrg
fyri, at tað er politiskt ill-
gresi, tú höggur burtur,
og ikki politiskar vind-
mylnur, sum Don Quijote
gjørði í mjørkanum á
sinni.

Vit kenna okkum trygga undir fólkastýrinum og vita, at tann skipanin loyvir okkum ikki at diktera øðrum, og ynskja tað ikki heldur.

Undir fólkastýri ska
samvinnast um skila
góðar loysnir, men fólka
stýrið tryggjar okkum se
sanniliga eisini rætt til a

De yderste fløje — gingu fram bæði í Danmark og her heima

Vinnararnir af danska
fólkalokunum eru Preben Møller
Hansen og Mogens Skjelt-
strup. Teir báðir, sum liggja
langst heima frá øðrum, tann
fyrri heiti úti til vinstri og
hann heiti úti til hægri, finga
málmátt framgengd.

Liggja fyrri teir báðar eftir
at einangrar átt flokkar av
frum vinnu til háva nakak
vinnu. Hetta er eitt av teirra
steira stappa, sum eiga
danska stjórn. Tán verður
meiti heiti og aldelsis øgja
heiti. Gevur ein sama aðkvæti
til av útsjónd, sum
vinnararnir. Látur vinnararnir

blíva ein sama búturspáttur
vinnararnir her heima.
blívu Óli Breckmann og
Atli Dam.

Ásuga, at fyrri liggja langst
úti til hægri, er nevnan nakak
vinnu. Hetta er eitt av teirra
stappa, sum eiga danska
takkarlýsingini til sínar
vejarar av at «vístrega teir
ómgjalngu gongd» og at
«vístrega teir antur átt flokkar
krastku tendensar, sum
partar av Fólkalokuninum
stendur fyrri. Løgmaður
nýtir í heila kátt ein mál
vinnararnir. Látur vinnararnir

þykjan. Á fornum í sama blað skrifar Atli Dámi við einn stærri bólstavinn: «Samarbeiði við Fólka-flokkinn er útilokað». Seta hefur við frá einum stórum pólitískum flokki til ein annar stóran flokk.

Serliga tá Fólkaflokkurinn á forsiðu Dagblaðsins sigur, að «urskipti af hesum vaksandi áliti kann bert verja, að Fólkaflokkurinn eftir komandi löngingstívald tekur við heilbrigðu landinu».

Luggur Óli Breckmann langt úti til hægri, so liggur Atli Dámi ikki minni langt

[illegible][illegible]

Fólkatingsvalið er av

»Pauli Ellefsen hefur ongantið ynskt politiska ábyrgd. Bert einaferð varð hann trýstur út í Tinganes, og það var tá Óli Breckmann í 1980 provokeraði flokk hansara so grovliga, at hesin kravdi, at Pouli skuldi sleppa sjónleikaraleikluti sínum«

velja, hvønn vit samvinna við, og hvat við samvinna um.

Tingmannaráð Útnorðurs heldur ting í Havn í hesum dögum. Karmurin um tingið eru løgtingshúsin. Kalmar var staðnum, tá tingið varð sett týsdagin. Her eru allir limirnir í Ráðnum avmyndaðir uttanfyrri tinghúsin.